

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Sunnuntai 8.7.2018
Päätösseurat klo 13.30
Jaakko Löytty

Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, näin minua jo pienestä lapsesta pitäen on siunauksin saateltu. Vanhempani olivat lähetystyöntekijöitä, ja heidät oli lähetetty Lounais-Afrikkaan samoilla siunauksen sanoilla. Minulla on mielessäni valokuva, jossa olemme me kolme, äiti ja isä polvistuneena alttarille, ja minä äidin sylissä. Kätten päälle panemisella meidät siunattiin matkaan. Herran siunaus on läpi elämäni minua kantanut, näin voin nyt vanhenevana eläkepappana sanoa.

Myös körttiväki on saanut kulkea heränneen kansan vaellustansa Herran siunauksen saattamana. Meille on opetettu, että niin kauan, kuin kirkossa luetaan Isä meidän ja Herran siunaus, me itsepin-taisesti käymme sunnuntaisin jumalanpalveluksessa. Me emme paljoa muuten harrasta ääneen ru-koilemista, mutta siunauksen sanat meiltä saattavat livahtaa huuliltamme levolle käydessämme ja kun eroamme läheisistämme.

Vuosi sitten Nilsin herättäjäjuhlilta meidät lähetettiin siunauksin myös eteenpäin. Painoimme pol-vemme vanhan hautausmaan nurmelle, kun saimme taas kuulla nuo tutut siunauksen sanat. Näille Tampereen juhlille nuo sanat meidät kantoivat. Näin Herra on meitä kaikkia vuoden mittaan taas siunannut ja varjellut.

Siunausta on pyydetty myös tälle vuodelle, kun on muisteltu vuoden 1918 traagisia tapahtumia. On pyydetty, ettei katkeruus enää meitä vaivaisi, että vanhat haavat jo lopultakin paranisivat. Kan-samme historia sisällissotineen on raskasta muisteltavaa. Päämme painuu kumaraan vaikeita aikoja ajatellessamme. Näillä juhlilla on erityisesti muisteltu sata vuotta sitten tapahtunutta Tampereen valtausta. Tuohon aikaan siunauksen sanat helposti vaihtuivat kirouksen sanoiksi. Veljekset kävivät toisiaan vastaan, paljon paha tapahtui.

Tapahtui niin paljon paha, että vielä sadan vuodenkin päästä meidän täytyy tehdä siitä surutyötä. Siksi olemme juuri tänä vuonna olleet koolla Tampereella herättäjäjuhlilla. Olemme kysyneet ja toi-voneet, että olisiko nyt vihdoinkin jo sovinnon aika? Joko nyt voisimme me valkoisten ja punaisten perilliset vaihtaa kirouksen sanat siunauksen sanoihin? Ottaa veljeä kädestä ja tehdä sovinto? Tästä on ollut kyse näillä juhlilla.

Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen, jatkuu lapsuuteni rukous. Tai valis-tamisestahan silloin taidettiin puhua, että Herra valistaisi kasvonsa. Kävin koulua suomalaisessa si-säoppilaitoksessa Atlantin valtameren rannalla Swakopmundissa. Meitä oli siellä parhaimmillaan päälle kaksikymmentä suomalaista lähetyslasta. Vanhempamme olivat lähetyksen töissä kaukana sisämaassa, ja me hyvien opettajien huostassa tuossa koulukodiksi kutsutussa paikassa.

Leikillisesti voidaan sanoa, että Herra valisti meille kasvojaan suomalaisen koulun oppimäärissä. Saimme kasvaa ja varttua hyvässä valistuksen hengessä. Olimme luultavasti kaikki hyviä ja ahkeria

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

oppilaita. Ainoa asia, mikä meitä piinasi, oli iltaisin kalvava koti-ikävä. Meillä oli ikävä sisaruksiamme ja vanhempiamme. Heitä tapasimme vain loma-aikoina ja sattumalta, jos vanhemmilla oli asiaa rannikolle ja he tulivat vierailemaan luonamme. Sitä tapahtui harvoin.

Muistan vielä elävästi, kun en uskaltanut iltarukouksessa esittää Jumalalle toivomusta, että vanhempani tulisivat käymään luonamme. Olin sen verran realistinen, etten rukoillut sitä, jos he eivät olleet oikeasti tulossa. Mutta silloin, kun tiesin heidän varmasti olevan seuraavana päivänä tulossa, rukoukseen vimmatusti, että he huomenna tulisivat.

Rehellinen epäusko ja uskon realismi kasvoi minussa jo varhain. Siihen minua kasvatti koti-ikävä. Mielelläni veisasin iltahartauksissamme virsiä, esimerkiksi *Mua siipeis suojaan kätke* oli minulle rakas, mutta tolkkuttomia en ruvennut Jumalalta pyytämään. Tähän minua opettivat elämän realiteetit, jotka lapsena tulivat tutuiksi. Tällä tavalla Herra minulle jo varhain kasvojaan kirkasti.

Edelleenkin ajattelen, että Jumalalla on suuremmat linjat huolenaan, kuin minun yksittäisen Löytyn pappin elämän harmit. Sen takia rukoukseni on useimmiten me-muotoista ja se käsittelee Jumalan valtakunnan toteutumista täällä rakkaassa ja risaisessa maailmassamme. Siksi myös siunauksen sanat — että Herra olisi meille armollinen — sopivat erityisen hyvin meidän körttävien hiljaisiksi rukoushuokauksiksi.

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan, päättyy tämä lapsuuteni rukous. Lapsuuteeni liittyi myös rauhan puute, eli tuohon aikaan Namibiassa käytiin sisällissotaa, valkoisten ja mustien välillä oli sota. Muistan pelon ja epävarmuuden ilmapiirin. Mustat eivät saaneet kätellä valkoisia eivätkä istua valkoisille tarkoitetuilla puistonpenkeillä. Me lapset erityisesti pelkäsimme sotaa. Sieltä sain pienen käsityksen siitä, miltä tuntuu, kun veljet tosissaan vihaavat toisiaan, ja tasa-arvo on vain unelma, eikä demokratiasta oikein osata edes haaveilla. Herra antakoon meille rauhan oli tuohon aikaan siinä mustavalkoisessa maankolkassa syvästä sydäimestä nouseva hätähuuto. Samoin rukoiltiin myös vuonna 1918 täällä punavalkoisessa Suomessa.

Nyt kun ajattelen tässä nykyisessä koventuvassa mielipideilmastossa maailman kriisipesäkkeistä, sodan jaloista turvaa hakevien kohtaloita, erityisesti lasten osa mietityttää. Emme ole tainneet oppia paljoakaan menneisyydestä. Huuliltamme nousee helposti kirouksen sanoja, kun ajattelemme uusien pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden mahdollista Suomeen tuloa, ja kun valitamme sitä vaivaa, mitä heistä mahdollisesti on. Vaikka menneisyyden oppiläksynä meidän olisi pitänyt jo tajuta, että siunauksen sanoja he tarvitsevat ja meidän apuamme.

Rauhan ja sovinnon tekeminen on ollut tämän viikonlopun teema ja punainen lanka. Myös herättäjäjuhlien tunnuslause, *Lähellesi ikävöin*, nousee tästä samasta lähtökohdasta. Siionin virressä 175 veisaamme: *Herra, anna rakkauden / kasvaa kodissamme. / Ohjaa tiemme yhteinen, / kuule rukouksitamme. / Lähellesi ikävöin, / ole läsnä päivin, öin, / hyvä Jumalamme.*

Kun kirjoitin tuota virttä vuonna 1988 Ranskassa opiskellessamme kieltä Senegaliläisen lähetysvuosiimme varten, pyöri mielessäni pyyntö, että Jumala katsoisi meidän peräämme, minne tahansa menemmekin, että Herra kääntäisi kasvonsa meidän perheemme, lasteni puoleen ja antaisi meille

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21
62101 Lapua
Puh. 06 4335 700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

rauhan. Virren lähelle ikävöimisessä on samaa sävyä kuin lapsuuteni koti-ikävässä. Että äiti ja isä varmasti huomenna tulisivat, ettei tarvitsisi enää pelätä sotaa, että hyvä Jumalamme olisi lähelämmme aina, arjessa ja juhlilla, päivin ja öin.

Katekismus sanoo Herran siunauksesta: *Elämme joka päivä Jumalan siunauksen varassa. Hänen hyvyytensä ja armonsa ympäröi meidät. Herra varjelee elämämme, vaikka emme hänen rakkautensa teitä aina tunnekaan. Hän antaa meille sisäisen rauhan, joka kantaa elämän rikkiinäisyydenkin keskellä. Jumalan siunauksen turvissa voimme kerran myös kuolla.*

Niin minä, kuin myös sinä, me kaikki herättäjäjuhluvieraat kaipaamme siunauksen sanoja. Talkoolaiset ja kaikki ne, jotka ovat panneet itsensä likoon näiden juhlien eteen, kaipaavat siunauksen sanoja. Ne, jotka tällä kertaa eivät päässeet juhlille ja ne, jotka ovat kuunnelleet seurapuheita median välityksellä, odottavat kuulevansa siunauksen sanoja. Sanoja, jotka vievät meidät lähemmäksi toisiimme ja lähemmäksi kolmiyhteistä Jumalaamme.

Kiitos juhlista. Kiitos kesästä. Kiitos keleistä. Kiitos kohtaamisista, ilosta ja surusta. Näistä meillä on paljon oppimista. Nyt on aika pyytää yhdessä Herran siunausta. On aika käydä itse kullekin sopivaan rukousasentoon. Yleensä se on ollut herättäjäjuhlien päätösseuroissa polvistumista maahan asti. Rukoilkaamme näillä siunauksen sanoilla:

Herra siunatkoon meitä ja varjelkoon meitä.

Herra kirkastakoon kasvonsa meille ja olkoon meille armollinen.

Herra kääntäköön kasvonsa meidän puoleemme ja antakoon meille rauhan.

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Aamen.